

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

I. Indledning

Trods mange års miljøpolitik, ikke mindst gennem en omfattende lovgivning, forringes vores miljø fortsat. Der er behov for en mere slagkraftig miljøpolitik, der bl.a. kombinerer anvendelsen af alternative virkemidler, f.eks. holdningspåvirkning, information, uddannelse, økonomiske incitamenter, med en moderne og fremadrettet lovgivning.

Miljøpolitikken skal samtidig ses i en større samfundspolitisk sammenhæng. Kodeordet er en bæredygtig samfundspolitik, der bygger på langsigtede perspektiver, og som går på tværs af landegrænser og traditionelle skel og sektorer. Fremtidige generationers muligheder skal bestå – vi skal bruge af renterne, ikke kapitalen. Derfor skal produktions-, vare- og stofstrømme, ja alt samfundsliv, foregå på en måde, der ikke forringer naturgrundlaget, der er forudsætningen for vor fremtidige udvikling. De miljømæssige mål og midler skal som led i en sammenhængende samfundspolitik integreres i samfundets sektorer.

Regeringen har den 18. januar 1990 fremsat fem lovforslag til en samlet miljølovreform. Lovforslagene er i tæt samklang med regeringens sigtelinier i miljøpolitikken, som de er skitseret ovenfor og i øvrigt nærmere beskrevet i:

- Handlingsplanen for miljø og udvikling (dec. 1988).
- Redegørelserne om mål og midler i miljøpolitikken (1988 og dec. 1989).
- Mål og midler i det internationale miljøsam arbejde (dec. 1989).
- Landsplanredegørelserne 1988 og 1989.

Overordnede målsætninger udmøntes med lovforslagene i det regelgrundlag, der er en del af miljøpolitikken virkemidler.

De fremsatte lovforslag

Lovreformen er tredimensional: Den første dimension er en styrkelse af dansk natur- og miljøbeskyttelse. Den anden er en forenkling. Den tredje dimension er en udbygget decentralisering af miljølovgivningen.

Reformens hovedformål er styrkelsen af natur- og miljøindsatsen. Vi har for længe oplevet en uacceptabel forringelse af dansk natur og

miljø. Selv om vi har opnået positive resultater med miljøpolitikken, er det ikke lykkedes afgørende at vende udviklingen.

Forenklingerne må dels anskues som en forudsætning for en forstærket indsats på væsentlige områder og dels som et middel i sig selv. Klare og overskuelige love gør det lettere for borgere, erhverv og myndigheder at forstå hinanden. Og hermed – tror vi på – kan vi få et bedre miljø og en rigere natur.

Decentraliseringsønsket hviler på princippet om, at beslutninger som hovedregel bør træffes så tæt på borgerne og problemerne som muligt.

Princippet om en bæredygtig udvikling gøres med lovforslagene til det grundlæggende element i den kommende varetagelse af miljø- og naturinteresserne. Den forebyggende indsats placeres hermed centralt i det fremtidige arbejde på natur- og miljøområdet.

De fremsatte forslag til lovreform består af 4 nye hovedlove, der erstatter 21 gældende love.

De fire hovedlove er:

- en lov om miljøbeskyttelse,
- en lov om naturbeskyttelse,
- en lov om planlægning,
- en lov om vandløb.

Hertil kommer en særlig lov om oprettelse af – et naturklagenævn.

II. Styrkelse af natur- og miljøindsatsen

Som et overordnet element i de fire hovedlovforslag er det i formålsbestemmelsen angivet, at en sikring af menneskenes levevilkår og de økologiske kredsløb gør det nødvendigt, at areal- og naturressourcerne udnyttes som led i en bæredygtig udvikling.

Styrkelse af landsplanlægningen

Som angivet i Landsplanredegørelse 1989 foreslås det at nuancere de hidtidige landsplanmæssige målsætninger, således at der fremover lægges mere vægt på at udnytte udviklingsmulighederne i landets regioner optimalt – også for at styrke Danmarks placering internationalt.

Det foreslås også at klargøre og styrke de landsplanpolitiske virkemidler som tilkendegivet i Landsplanredegørelse 1988.

Renere teknologi i miljøbeskyttelsen